

Sygn. akt IX Ua 42/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział IX Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : SSO Iwona Nowak

Sędziowie: SSO Maria Konieczna /spr/

SSO Mariola Łącka

Protokolant: st. sekretarz sądowy Dagmara Mazurkiewicz

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2014r. w Rybniku

sprawy **A. F.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek apelacji ubezpieczonego A. F.

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku Wydziału V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 11 września 2013 r. sygn. akt V U 11/13

oddala apelację

Sędzia: Przewodniczący: Sędzia:

SSO Maria Konieczna SSO Iwona Nowak SSO Mariola Łącka

Sygn. akt. IX Ua 42/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.11.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu A. F. (F.) prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 05.08.2012r. do dnia 02.12.2012r. w wysokości 100% podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego, gdy świadczenie to nie pozostaje

w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 24.11.1994r. W związku

z powyższym świadczenie przysługuje w wysokości 90% podstawy wymiaru za okres pierwszych 3 miesięcy i 75% podstawy wymiaru za pozostały okres.

Ubezpieczony A. F. w odwołaniu od decyzji wniósł o jej zmianę podnosząc, że jego niezdolność jest wyłącznie skutkiem obrażeń jakich doznał w wyniku wypadku przy pracy, któremu uległ w dniu 24.11.1994r., gdy od czasu tego zdarzenia ma stale problemy

ze zdrowiem m.in. stałe uczucie niepewności stawu kolanowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 11.09.2013r. w sprawie o sygn. akt V U 11/13 Sąd Rejonowy

w Rybniku Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy podał, iż ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony A. F. ur. (...) będąc zatrudnionym jako młodszy górnik w (...) S.A. Kopalni (...) w dniu

24.11.1994r. uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku którego u ubezpieczonego doszło do zablokowania ruchu w lewym kolanie, co spowodowało niezdolność do pracy na 3 miesiące. Po tym czasie ubezpieczony wrócił do swojej dotychczasowej pracy i na Kopalni pracuje

do chwili obecnej.

Bezpośrednią przyczyną ww. zdarzenia było potknięcie się i upadek ubezpieczonego.

Po tym czasie ubezpieczony nie korzystał z pomocy lekarskiej aż do dnia 05.02.2012r., kiedy to wchodząc po schodach i w wyniku niestabilności kolana lewego wyrzucił się. Ubezpieczony przez cały czas na przestrzeni lat 1995 - 2012 odczuwał niestabilność kolana, nie widział jednak potrzeby by pójść do lekarza.

W 1994r. ubezpieczony otrzymał odszkodowanie z (...), nie ubiegał się

o jednorazowe odszkodowanie.

Zaskarżoną decyzją z dnia 19.11.2012r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 05.08.2012r. do dnia 02.12.2012r.

w wysokości 100% podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego, z przyczyn wskazanych na wstępie.

Uraz skrętny stawu, którego doznał ubezpieczony podczas upadku ze schodów

z 2012r. był poważny, obciążający, skutkujący długotrwałym leczeniem, w jego wyniku doszło do uszkodzenia więzadła krzyżowego przedniego. Mechanizm uszkodzenia więzadła krzyżowego przedniego to uraz skrętny stawu, najczęściej (nie jest to warunek) z narastaniem krwiaka w jamie stawu.

Nie można wiązać obrażeń ubezpieczonego z 1994r. z występującym krwiakiem

w stawie i następczym leczeniem w 2012r.

Taki stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego oraz opinii uzupełniającej biegłego dr n.med. T. Z., gdy korelowała ona ze zgromadzoną dokumentacją medyczną i tym co zeznał ubezpieczony. Sąd nie dał wiary opinii głównej biegłego, gdyż w tej opinii biegły nie wziął pod uwagę dokumentacji medycznej z 2012r. i oparł się jedynie na wywiadzie z pacjentem, co sam przyznał w opinii uzupełniającej. Biegły w

opinii uzupełniającej wyjaśnia na czym polegał błąd we wnioskowaniu w opinii podstawowej i logicznie tłumaczy z jakich przyczyn zmienił konkluzję w opinii uzupełniającej, gdy niesłusznie oparł się wówczas jedynie na wywiadzie z ubezpieczonym bagatelizując uraz, którego doznał ubezpieczony w 2012r. podczas upadku ze schodów.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego, gdy opinia biegłego dr n. med. T. Z. chirurga ortopedy była jasna i wyraźnie wskazywała

z jakich przyczyn biegły ostatecznie zajął określone stanowisko. Jest ono tym bardziej wiarygodne, gdy koreluje ze zdarzeniem i sposób urazu ze skutkiem, który nastąpił. Biegły

w opinii uzupełniającej wyjaśnił mechanizm urazu skrętnego i skutki.

Z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych wynika, że z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje. m.in. „ świadczenie rehabilitacyjne" - dla ubezpieczonego, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy;

Zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100 % podstawy wymiaru. (art. 9 w/w ustawy).

Niespornym w niniejszej sprawie było, że do wypadku przy pracy doszło,

co potwierdza zebrany w sprawie materiał dowodowy . Kwestią sporną było ustalenie czy uraz powodujący niezdolność do pracy w okresie od dnia 05.08.2012r. do dnia 02.12.2012r. był skutkiem tego wypadku z 1994r. czy innego zdarzenia z 2012r.

Ze spójnych zeznań ubezpieczonego, dokumentacji medycznej i opinii uzupełniającej biegłego, sporządzonej w wyniku zastrzeżeń wniesionych przez organ rentowy wynika,

że upadek ze schodów ubezpieczonego w 2012r., który spowodował uraz skrętny stawu miał charakter poważny i obciążający i nie miał związku ze zdarzeniem z 1994r., lecz był nowym zdarzeniem, którego skutki spowodowały konieczność długotrwałego leczenia. Tak wynika

z opinii biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii, której Sąd dał wiarę .

W takiej sytuacji Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

W apelacji od wyroku ubezpieczony zaskarżył go w całości zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania, a to:

- art.233§1 k.p.c. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów

i doprowadzenie do sprzecznych z treścią materiału dowodowego ustaleń faktycznych polegających na błędnym przyjęciu, że skutki upadku ubezpieczonego ze schodów

w 2012r. spowodowały konieczność długotrwałego leczenia,

- art.248§1 k.p.c., art.232 k.p.c., art.227 k.p.c. i art.286 k.p.c. przez oddalenie wniosku ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego, gdy opinie sporządzone przez dr n.med. T. Z. były wewnętrznie niespójne,

a ustalenia biegłego nie korelowały z materiałem dowodowym zebrany w sprawie,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art.6 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przez pozbawienie ubezpieczonego prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Wskazując na te zarzuty ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku

i przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 05.08.2012r. do dnia 02.12.2012r. w wysokości 100% podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego oraz

o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego za I i II instancję według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji ubezpieczony generalnie podniósł, iż:

- Sąd bezkrytycznie przyjął wnioski opinii uzupełniającej biegłego sądowego

dr n. med. T. Z. i oparł się na błędnych ustaleniach poczynionych przez biegłego, gdy ustalenia biegłego winien odnieść do konkretnych okoliczności sprawy, mając

na uwadze ustalenia faktyczne i zasady logiki,

- uszło uwadze Sądu, że biegły sądowy w sposób diametralny zmienił swoje stanowisko wyrażone w opinii podstawowej i zmiany tej w sposób wyczerpujący

i przekonywujący nie wyjaśnił,

- z dokumentacji medycznej, a zwłaszcza z zaświadczenia (...) Poradni Urazowo – Ortopedycznej w W. z dnia 06.02.2012r. wynika, iż zwolnienie lekarskie od dnia 05.02.2013r. do nadal jest skutkiem wypadku w pracy z dnia 24.11.1994r.,

- od zdarzenia z dnia 24.11.1994r. ubezpieczony ma problemy ze zdrowiem,

w szczególności odczuwa stałą niepewność stawu kolanowego lewego,

- niezdolność do pracy ubezpieczonego jest wyłącznie skutkiem obrażeń jakich doznał wskutek wypadku z dnia 24.11.1994r., gdy stałe uczucie niepewności stawu kolanowego, będące skutkiem wypadku z dnia 24.11.1994r. spowodowało upadek ze schodów

i niezdolność do pracy oraz konieczność pobierania świadczeń rehabilitacyjnych, a zatem istnieje bezpośredni związek przyczynowo – skutkowy pomiędzy wypadkiem przy pracy

z 1994r. i przebywaniem ubezpieczonego na zwolnieniu lekarskim w 2012r.

Ubezpieczony wniósł również o uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 11.09.2013r. i dopuszczenie w sprawie dowodu z opinii innego biegłego ortopedy

i traumatologa.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Uzupełniając postępowanie dowodowe w trybie art. 382 k.p.c. Sąd Okręgowy, zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego A. F., dopuścił dowód z ponownej opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii dr n.med. Z. P.,

na podstawie której ustalił, iż uszkodzenie struktur wewnętrznych kolana lewego

u ubezpieczonego w postaci uszkodzenia więzadła przedniego z występowaniem niestabilności prostej przedniej i dalej niezdolność do pracy ubezpieczonego w okresie

od dnia 05.08.2012r. do dnia 02.12.2012r. były następstwem urazu z dnia 05.02.2012r., a nie wypadku przy pracy z dnia 24.11.1994r.

Opinię tę Sąd Okręgowy w pełni podzielił jako rzeczową, wydaną w oparciu

o specjalistyczną wiedzę, adekwatną do schorzeń występujących u ubezpieczonego, logicznie i przekonująco uzasadnioną. Sąd Sąd Okręgowy uznał ją za miarodajną

w ocenie stanu zdrowia ubezpieczonego dodatkowo w sytuacji, gdy była ona zgodna

z wcześniej wydaną w toku postępowania przed Sądem I instancji opinią uzupełniającą biegłego sądowego dr n.med. T. Z..

Sąd podzielił tę opinię, gdy ubezpieczony w żadnym zakresie jej nie zakwestionował.

W świetle tej opinii dodatkowo wiarygodna jest opinia uzupełniająca biegłego sądowego dr n. med. T. Z., wydana przed Sądem I instancji, niezależnie od przyczyn wiarygodności podniesionych już przez ten Sąd, które Sąd Okręgowy w pełni podzielił.

Z obu opinii jednoznacznie i zgodnie wynika, że brak jest związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy niezdolnością ubezpieczonego do pracy w okresie od dnia 05.08.2012r. do dnia 02.12.2012r., a wypadkiem przy pracy z dnia 24.11.1994r., gdy niezdolność ta była wyłącznie wynikiem urazu kolana lewego jakiego ubezpieczony doznał wskutek upadku ze schodów w 2012r., który miał charakter poważny i obciążający i gdy, jak wynika z opinii uzupełniającej dr n. med. T. Z. , uszkodzenie więzadła przedniego to typowy uraz skrętny stawu.

Za przyjęciem braku związku przyczynowo – skutkowego jw. niewątpliwie przemawia również fakt, iż w dokumentacji medycznej dotyczącej ubezpieczonego,

od czasu wypadku przy pracy z 1994r. brak jest jakichkolwiek wzmianek o istnieniu

u ubezpieczonego powikłań po tym wypadku w postaci niestabilności kolana lewego, ubezpieczony nie zgłaszał żadnych dolegliwości z nim związanych. Dodatkowo jak wynika

z zeznań ubezpieczonego złożonych w toku postępowania przed Sądem Rejonowym,

ubezpieczony po 3 miesiącach pobytu na zwolnieniu lekarskim po wypadku przy pracy

z 1994r. wrócił do pracy na Kopalnię i nadal tam pracuje, nie leczył się w związku

z przebyłym urazem. Stąd brak jest również podstaw do przyjęcia, że zdarzenie z 2012r. było wynikiem skutków urazu – wypadku przy pracy z dnia 24.11.1994r.

Skoro niezdolność ubezpieczonego do pracy w okresie od dnia 05.08.2012r. do dnia 02.12.2012r. nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 24.11.1994r., to brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za ww. okres w wysokości 100% podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego.

Reasumując, Sąd Okręgowy stwierdził, iż zarzuty ubezpieczonego zawarte w apelacji nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy uznał, iż zaskarżone orzeczenie Sądu Rejonowego jest prawidłowe, prawidłowe są poprzedzające je ustalenia, jak również prawidłowe jest uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia (z powołaniem właściwych uregulowań prawnych dla celów rozstrzygnięcia), po uzupełnieniu ustaleń i uzasadnienia w zakresie jak na wstępie.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd Okręgowy z mocy art.385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego jako bezzasadną.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Maria Konieczna SSO Iwona Nowak SSO Mariola Łącka